

at staa op og fortælle, at de ere en Slags 1ste Klasses Mennesker i Modsætning til os andre, der ere 2den, 3die eller 4de Klasses Mennesker. Jeg tror, de vilde gavne deres Sag betydeligt, hvis de lod dette være og regnede sig med som hørende til den store Masse af Mennesker, der lever paa en fornuftig Maade.

Det har interesseret mig at høre forskellige, deriblandt ogsaa den ærede Ordfører, angribe Tantiemesystemet. Tidligere var det jo væsentlig Socialdemokraterne alene, der angreb Tantiemesystemet ved Jernbanerne, og jeg var ogsaa blandt dem, der mente, at dette virkede uheldigt. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar den ærede Ordførers Parti har kunnet gaa med til at oprette Jernbanetantiemesystemet og delvis opretholde det den Dag i Dag, saa er der ikke for mig saa stærk Grund til at gaa imod det Tantiemesystem, som eksisterer i Statsanstalten for Livsforsikring, thi der er en meget væsentlig Forskel paa de to Systemer. Naar jeg og mine Partifæller altid have været imod Jernbanetantiemesystemet, saa er det først og fremmest, fordi dette System gik ud over Publikums Interesser. Hvis Jernbanevæsenet f. Eks. havde Brug for 100 Jernbanevogne, men af Hensyn til Tantiemen lod være at bestille dem og nøjedes med at bestille 50, saa kunde man med Rette sige, at det gik ud over det kørende Publikum, som kom til at mangle disse Vogne. Men saaledes er det ikke med Tantiemesystemet i Statsanstalten for Livsforsikring. Dens Tantiemesystem kan ikke siges at gaa ud over Publikums Interesser. Jeg taler af Erfaring her. Jeg har nemlig min daglige Gang i Statsanstalten for Livsforsikring, idet det Livsforsikringsselskab, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, genforsikrer i Statsanstalten. Jeg kommer der altsaa mindst et Par Gange om Ugen og har Forretninger at gøre med de allerfleste af Statsanstaltens Funktionærer. Jeg ved derfor, at der intet som helst bliver forsømt overfor Publikum. Man kan i Statsanstalten for Livsforsikring i mindst lige saa fuld Grad som i nogen som helst anden Livsforsikring blive besørget i rette Tid. Er der en Forsikring, der gerne skal afgøres hurtig paa Grund af Kautionsforhold eller begrundet paa, at vedkommende fylder Aar, bliver denne Forsikring forceret saa meget, som nødvendigt er. I saadanne Tilfælde bliver Forsikringen afgjort i Løbet af en Dagstid. Og hvis det træffer sig, som det har truffet sig flere Gange i vort Selskab, at en forsikret af-

gaar ved Døden, og Enken staaer og mangler Penge til Begravelsen, kan man blot bede Statsanstalten om at forcere Afgørelsen af Forsikringen, og saa bliver den forceret. Jeg har aldrig mærket noget til, at Tantiemesystemet i Statsanstalten har skadet Publikums Interesser. Derimod mener jeg at have erfaret mangfoldige Gange, at Jernbanevæsenets Tantiemesystem har skadet og foranlediget Ulejlighed og Ulemper for Publikum i høj Grad. Det er den meget væsentlige Forskel, der er paa de to Systemer.

Vil man gaa bort fra dette System ogsaa med Hensyn til Statsanstalten, nuvel, saa kan man jo for den Sags Skyld gøre det, men jeg har dog følt det som min Pligt at gøre opmærksom paa denne meget væsentlige Forskel, der er paa disse to Systemer. Jeg tror oven i Købet ikke, det vilde være heldigt at gaa bort fra Tantiemesystemet i Statsanstalten, thi her have vi endelig en Statsindretning, som ikke virker dyrt, hvad man jo ellers paastaar, at alle Statsindretninger gøre. Jeg skal nu ikke komme langt ind paa dette, men jeg vil vove den Paastand, at Administrationen i Statsanstalten for Livsforsikring ikke er dyrere, men tværtimod billigere end Administrationen i private Selskaber. Her er altsaa en Statsindretning, som virker tilfredsstillende uden at være dyrere end private Virksomheder i lignende Brancher, og dette tror jeg for en væsentlig Del skyldes det Tantiemesystem, som er indført i Statsanstalten, og hvorved alle Funktionærer selv ere interesserede i at spare, hvor der spares kan, hvilket, som jeg har sagt tidligere, gøres, uden at det gaar ud over Publikums Interesser.

Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen) omtalte ogsaa Tantiemesystemet og udtalte, at vi var nødte til at indskrænke det, fordi det ellers vilde gaa ud over alle Grænser. Hvad det ærede Medlem fra Ruds-Vedby har ment med dette, ved jeg ikke. Han kan vel ikke have ment, at Tantiemen vil stige i Forhold til, som Driftssummen stiger; thi hvis det var hans Mening, vil jeg gøre ham opmærksom paa, at det er aldeles forkert. Det er tværtimod, som det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) udtalte, saaledes, at Tantiemen bliver tagen af visse Procenter, som tages af Præmien og beregnes som Driftsomkostninger. Tantiemen bliver ikke tagen af Driftsfonden som saadan. Denne kan stige i det uendelige, uden at Tantiemen derved